

Buda Ferenc

Az világol

*Kilenc daru száll a Napba,
az aranyló alkonyatba,
kilenc madár – kilenc lélek.
Körülöttük égi fények.*

*Nádbugák mint lenge lángok,
belobogják a világot,
s kilenc daru – vagy kilencven –
tükörképe a vizekben.*

*Pusztá mélyén két legényke
mosolyogva néz az égre.
Égi fények – földi árnyak.
„Nézd csak, nézd! Már merre járnak!”*

*Zizeg százezernyi nádszál.
Feketén az éj alászáll.
Messzi-messzi még a reggel,
s darvak jönnek új sereggel.*

*Két legényke arca fénylik,
mosolyuk felszáll az égis,
s míg a nap kifogy a lángból,
az melegít, az világol.*